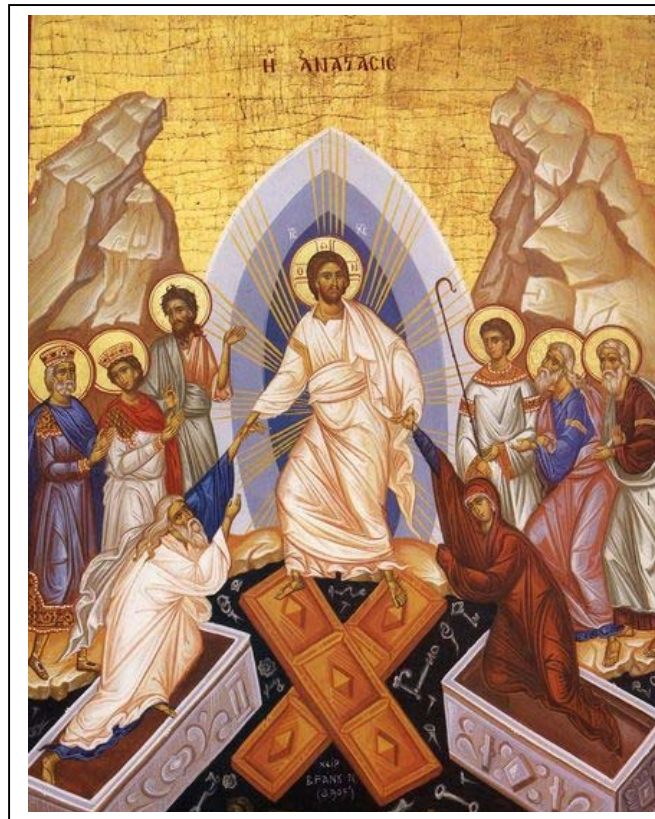

† DANIEL

PATRIARHUL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

**ÎNVIEREA LUI HRISTOS – ARVUNA
ÎNVIERII NOASTRE**

Pastorală de Sfintele Paști
2010

Editura *BASILICA* - București

† D A N I E L
PRIN HARUL LUI DUMNEZEU
ARHIEPISCOPUL BUCUREȘTILOR,
MITROPOLITUL MUNTENIEI ȘI DOBROGEI,
LOȚIITOR AL TRONULUI CEZAREEI CAPADOCIEI
ȘI
PATRIARHUL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

PREACUCERNICULUI CLER,
PREACUVIOSULUI CIN MONAHAL
ȘI PREAIUBIȚILOR CREDINCIOȘI
DIN ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTILOR

HAR, MILĂ ȘI PACE DE LA HRISTOS-DOMNUL NOSTRU,
IAR DE LA NOI PĂRINTEȘTI BINECUVÂNTĂRI

*„Aștept învierea morților
și viața veacului ce va să fie”
(Crezul ortodox)*

HRISTOS A ÎNVIAT!

Preacuvioși și preacucernici părinți,
Iubiți fii și fiice duhovnicești,

Întrucât Hristos Cel Înviat din morți este numit în Sfânta Scriptură „începătură (a învierii) celor adormiți” (I Corinteni 1, 18) sau „întâi născut între mulți frați” (Romani 8, 29), sărbătoarea Învierii lui Hristos nu este numai pomenire și mărturisire a adevărului Învierii lui Hristos, ci și vedere duhovnicească sau icoană profetică a *învierii de obște*, a tuturor oamenilor din toate timpurile și din toate popoarele.

Credința puternică în Învierea lui Hristos este în Ortodoxie și *credință puternică în învierea tuturor oamenilor*. De aceea, **Crezul** pe care îl mărturisim în Biserică se încheie cu aceste cuvinte: „*Aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie*”.

Învierea Domnului nostru Iisus Hristos este binevestită în noaptea de Paști *nu înăuntrul bisericii, ci în afara bisericii, pentru că ea privește nu numai pe creștini, ci pe toți oamenii*.

Învierea lui Hristos nu este revenire la viața pământească amestecată cu suferință și stricăciune, ci *începutul unei alte vieți: viața cerească și veșnică pentru suflet și pentru trup*. În acest înțeles, Sfântul Apostol Pavel spune: „*Precum toți (oamenii) mor în Adam, așa vor învia toți în Hristos*” (I Corinteni 15, 22), iar „*vrăjmașul cel din urmă, care va fi nimic, este moartea*” (I Corinteni 15, 26).

Legătura dintre adevărul Învierii lui Hristos și adevărul învierii de obște este atât de puternică, încât cine nu primește adevărul Învierii lui Hristos respinge și adevărul învierii celei de obște sau universale, iar cine crede în Învierea lui Hristos trebuie să mărturisească și credința în învierea morților.

În acest înțeles, Sfântul Apostol Pavel scrie corintenilor: „*Iar dacă se propovăduiește că Hristos a înviat din morți, cum zic unii dintre voi că nu este învierea morților? Dacă nu este înviere a morților, nici Hristos n-a înviat. Și dacă Hristos n-a înviat, zadarnică este atunci propovăduirea noastră, zadarnică și credința voastră (...). Atunci, și cei ce au adormit în Hristos au pierit. Iar dacă nădăjduim în Hristos numai în viața aceasta, suntem mai de plâns decât toți oamenii*” (I Corinteni 15, 12-14 și 18-19).

Vedem, așadar, că *taina Învierii lui Hristos și a omenirii întregi este inima Evangheliei propovăduită de Apostoli și temelia credinței mărturisite de Biserică*.

De aceea, Sărbătoarea Sfintelor Paști este numită „*Sărbătoarea sărbătorilor*”, iar icoana Învierii lui Hristos se află imprimată pe *prima copertă a Sfintei Evanghelii* și se oferă credincioșilor spre a fi cinstită și sărutată. Mai mult, *fiecare săptămână din calendarul ortodox începe cu ziua Învierii, cu duminica*, orientând astfel timpul Bisericii și al istoriei către învierea universală și către viața veșnică. Lumina Învierii lui Hristos dă sens vieții creștine zilnice, pentru că Hristos Cel Înviat rămâne tainic prezent și lucrător în Biserică Sa până la sfârșitul veacurilor: „*Iată, Eu voi fi cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacurilor*” (Matei 28, 20). Lumina Învierii lui Hristos dă sens istoriei universale a omenirii, pentru că o îndreaptă spre învierea tuturor

oamenilor din toate timpurile și din toate locurile. În plus, lumina Învierii lui Hristos dă sens întregii creații, întregului univers sau cosmos, pentru că ea îndreaptă întreg universul spre „*un cer nou și un pământ nou*”, în care „*moarte nu va mai fi*” (Apocalipsa 21, 1 și 4). De aceea, Biserica Ortodoxă cântă în noaptea Sfințelor Paști: „*Acum toate s-au umplut de lumină și cerul și pământul și cele de sub pământ*”. Acum toate s-au umplut de sens, pentru că toată existența va fi eliberată de robia, de absurditatea și stricăciunea morții (cf. I Corinteni 15, 51-58).

Lumânările pe care le poartă în mâini clerul și credincioșii în noaptea de Paști, când ies din biserică și stau în afara bisericii, sunt simbolul luminii pe care Învieria lui Hristos o aduce în lume și pentru lumea întreagă.

Lumina veșnică a Învierii lui Hristos este acum tainic prezentă în Biserică, fiind adunată în sufletele credincioșilor prin rugăciune, ca legătură vie cu Hristos, prin binevestirea și ascultarea Evangheliei lui Hristos, prin împărtășirea cu Sfintele Taine, prin împlinirea poruncii iubirii față de aproapele, prin dobândirea sfințeniei, ca unire a omului cu Dumnezeu, dobândită prin pocăință și prin viețuire curată sau virtuoaasă.

Lumina Învierii lui Hristos este exprimată sau simbolizată de veșmintele luminoase, de icoanele și obiectele liturgice aurite ce împodobesc biserica în noaptea de Paști. *Frumusețea văzută a sărbătorii ne îndreaptă mintea și inima spre lumina nevăzută, spre slava netrecătoare a Împărăției lui Dumnezeu în care vor locui drepecții și sfinții după Învieria de obște* (cf. Apocalipsa 21, 23).

Întrucât Capul Bisericii este Hristos Cel Înviat din morți (cf. Coloseni 1, 18), misiunea Bisericii se desfășoară în lume, sfințind timpul mântuirii dintre Învieria lui Hristos și învierea întregii omeniri sau învierea cea de obște.

Iubiți frați și surori în Domnul,

Sfânta Scriptură ne învață că învierea tuturor morților se va realiza când Hristos va veni cu slavă și putere multă ca să judece viii și morții: „*Vine ceasul când toți cei din morminte vor auzi glasul Lui (Hristos) și vor ieși cei care au făcut cele bune, spre învierea vieții, iar cei care au făcut cele rele, spre învierea judecării*” (cf. Ioan 5, 28-29; cf. Matei 16, 27; 25, 31-46; Romani 14, 10; II Corinteni 5, 10; I Tesaloniceni 4, 13-17; II Tesaloniceni 1, 7-10).

Legătura dintre venirea în slavă a lui Hristos, învierea morților și Judecata Universală a tuturor popoarelor și persoanelor este mărturisită

în **Crezul** Bisericii noastre, unde se spune despre Hristos Cel Înviat din morți și Înălțat la ceruri că El „*va veni cu slavă să judece viii și morții, iar împărăția Lui nu va avea sfârșit*”.

Lumina care leagă taina învierii morților, a judecării faptelor săvârșite în lume și bucuria vieții veșnice este lumina însăși a vieții și lucrării Bisericii în lume.

De aceea, când ne pregătim pentru Sărbătoarea Învierii, în timpul Postului Sfințelor Paști, ne pocăim de faptele noastre rele prin Taina Spovedaniei sau a Mărturisirii păcatelor, judecându-ne pe noi înșine și cerând iertare pentru răul pe care l-am săvârșit cu gândul, cu vorba și cu fapta. Totodată, încercăm să ne înnoim și să ne sfințim viața, să iubim mai mult pe Dumnezeu în rugăciune și pe semenii noștri în fapte bune, să iertăm și să ajutăm. De aceea, în noaptea Sfințelor Paști, Biserica ne îndeamnă „*să iertăm toate pentru Înviere și să zicem fraților și celor ce ne urăsc pe noi*”.

Sărbătoarea Învierii lui Hristos ne îndeamnă pururea să ne eliberăm de păcate, să săvârșim fapte bune și să trăim în sfințenie. De aceea, Sfântul Apostol Pavel nu desparte credința în Hristos de pregătirea pentru înviere, judecată și mântuire, motivând săvârșirea binelui astfel: „*Știind fiecare, fie rob, fie de sine stăpân, că faptele bune pe care le va face, pe acelea le va lua ca plată*” (Efeseni 6, 8; cf. II Corinteni 5, 10; Romani 2, 6 și 16).

Întreaga Sfântă Scriptură a Noului Testament este plină de îndemnuri la viețuire în lumina Învierii lui Hristos și pregătire pentru învierea de obște: „*Oare nu știți că toți câți în Hristos Iisus ne-am botezat, întru moartea Lui ne-am botezat? (...) Așa și voi, socotiți-vă că sunteți morți păcatului, dar vii pentru Dumnezeu, în Hristos Iisus, Domnul nostru*” (Romani 6, 3 și 11).

„*Nu vă potriviți cu acest veac, ci să vă schimbați prin înnoirea minții (...). Dragostea să vă fie nefățarnică. Urâți răul, alipiți-vă de bine (...). Bucurați-vă în nădejde; fiți răbdători în suferință, stăruiiți în rugăciune (...). Nu răsplătiți nimănui răul cu rău. Purtați grijă de cele bune înaintea tuturor oamenilor*” (Romani 12, 2-17).

Iubiți credincioși și credincioase,

Sărbătoarea Sfințelor Paști, ca sărbătoare a Învierii lui Hristos și ca pregustare a bucuriei veșnice a sfinților din Împărăția lui Dumnezeu, *ne îndeamnă la pocăință și iertare, la fapte bune și viață sfântă.*

Să cerem lui Hristos Cel Înviat din morți să ne dăruiască iubire din iubirea Sa, ajutor din puterea Sa, pentru a trăi și a lucra după voia Lui.

Astăzi, când în jurul nostru vedem multe semne ale morții fizice și spirituale: boală și suferință, sărăcie și nedreptate, violență și lăcomie de bani și de putere, lipsă de iubire și de ajutorare, cutremure și tulburări în natură care afectează viața oamenilor, a animalelor și a plantelor, să rugăm pe Hristos Domnul Cel Înviat din morți să ne dăruiască puterea de a nu pierde speranța și bunătatea sufletului. Să-L rugăm să ne întărească în lucrarea noastră de ajutorare a bolnavilor, bătrânilor, orfanilor și săracilor. Să arătăm în jurul nostru lumină din lumina Învierii lui Hristos; să privim fața fiecărui om în lumina Învierii lui Hristos, ca pe o sfântă lumânare de Paști aprinsă în lume de iubirea lui Hristos pentru oameni; să vedem pe fiecare om ca pe un împreună-călător cu noi spre învierea de obște, când Hristos Cel Înviat va veni în slavă să judece viii și morții și să dăruiască slavă și bucurie celor dreți și milostivi (cf. Matei 25, 31-46).

Să ne bucurăm și să mulțumim lui Dumnezeu mai ales pentru lumina Învierii pe care ne-o dăruiește atunci când întâlnim în jurul nostru oameni buni și sinceri, harnici și milostivi, curați și smeriți, copii ascultători și părinți buni, tineri evlavioși și bătrâni înțelepți. *Acestea sunt semne ale vieții creștine și ale pregătirii pentru învierea de obște, haine de sărbătoare pentru suflet, binecuvântare pentru Biserică și pentru țară.*

În acest *An omagial al Crezului ortodox și al Autocefaliei românești*, să ne întărim mai mult în credință și să ajutăm și pe alții să devină mai credincioși. Să învățăm să rostim *Crezul ortodox* și să ne străduim să înțelegem bogăția și adâncimea sa duhovnicească privitoare la iubirea veșnică a Preasfintei Treimi arătată nouă în Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Care S-a făcut Om din iubire pentru oameni și pentru mântuirea lor. Să vedem în *Crezul ortodox* lumina vieții noastre creștine ca viață sfântă care a început prin Taina Sfântului Botez și este îndreptată spre învierea cea de obște, iar în Biserică să vedem locul pregătirii noastre pentru mântuire și sfințire, pentru dobândirea vieții veșnice din Împărăția lui Dumnezeu.

Să ajutăm, cu evlavie și dărnicie, la construirea de noi biserici în România și în diaspora română, spre slava Preasfintei Treimi și spre mântuirea noastră, să creștem copii în credința ortodoxă pentru a fi acum credincioși buni ai Bisericii noastre, cetățeni înțelepți și harnici ai

Patriei noastre, dar și viitori cetățeni ai Raiului, adică moștenitori ai Împărăției cerești a Preasfintei Treimi.

Să înălțăm rugăciuni și pentru toți românii care se află departe de țară, printre străini, ca să păstreze credința ortodoxă strămoșească și să cultive iubirea față de valorile noastre spirituale!

Cu multă bucurie, așteptăm ca anul acesta, 2010, în zilele de 25-29 octombrie, de Sărbătoarea Sfântului Cuvios Dimitrie cel Nou, să primim la Patriarhie, în București, o parte din lemnul Sfintei Cruci care va fi adusă din Grecia, spre a fi cinstită de pelerini, ca binecuvântare pentru *Anul Crezului ortodox și al Autocefaliei românești*.

Cu prilejul Sfințelor Paști, vă adresăm tuturor părințești doriri de sănătate și mântuire, pace și bucurie, dimpreună cu salutarea pascală: *Hristos a înviat!*

„*Harul Domnului nostru Iisus Hristos, dragostea lui Dumnezeu-Tatăl și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu voi cu toți!*” (II Corinteni 13, 13).

Al vostru către Hristos-Domnul rugător,

† D A N I E L

PATRIARHUL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

† *D A N I E L*
PRIN HARUL LUI DUMNEZEU
ARHIEPISCOPUL BUCUREȘTIILOR,
MITROPOLITUL MUNTENIEI ȘI DOBRÔGEI,
LOCTIITOR AL TRONULUI CEZAREEI CAPADOCIEI
ȘI
PATRIARHUL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

PREACUCERNICULUI CLER,
PREACUVIOSULUI CIN MONAHAL
ȘI PREAIUBIȚILOR CREDINCIOȘI
DIN ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTIILOR

HAR, MILĂ ȘI PACE DE LA HRISTOS-DOMNUL NOSTRU,
IAR DE LA NOI PĂRINTEȘTI BINECUVÂNTĂRI

*„Aștept învierea morților
și viața veacului ce va să fie”
(Crezul ortodox)*

HRISTOS A ÎNVIAT!

*Preacuvioși și preacucernici părinți,
Iubiți fii și fiice duhovnicești,*

Întrucât Hristos Cel Înviat din morți este numit în Sfânta Scriptură „*începătură (a învierii) celor adormiți*” (I Corinteni 1, 18) sau „*întâi născut între mulți frați*” (Romani 8, 29), sărbătoarea Învierii lui Hristos nu este numai pomenire și mărturisire a adevărului Învierii lui Hristos, ci și vedere duhovnicească sau icoană profetică a *învierii de obște* a tuturor oamenilor din toate timpurile și din toate popoarele.

Credința puternică în Învierea lui Hristos este în Ortodoxie și *credință puternică în învierea tuturor oamenilor*. De aceea, **Crezul** pe care îl mărturisim în Biserică se încheie cu aceste cuvinte: „*Aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie*”.

Învierea Domnului nostru Iisus Hristos este binevestită în noaptea de Paști *nu înăuntrul bisericii, ci în afara bisericii, pentru că ea privește nu numai pe creștini, ci pe toți oamenii.*

Învierea lui Hristos nu este revenire la viața pământească amestecată cu suferință și stricăciune, ci *începutul unei alte vieți: viața cerească și veșnică pentru suflet și pentru trup.* În acest înțeles, Sfântul Apostol Pavel spune: „*Precum toți (oamenii) mor în Adam, așa vor învia toți în Hristos*” (I Corinteni 15, 22), iar „*vrăjmașul cel din urmă, care va fi nimicit, este moartea*” (I Corinteni 15, 26).

Legătura dintre adevărul Învierii lui Hristos și adevărul învierii de obște este atât de puternică, încât cine nu primește adevărul Învierii lui Hristos respinge și adevărul învierii celei de obște sau universale, iar cine crede în Învierea lui Hristos trebuie să mărturisească și credința în învierea morților.

În acest înțeles, Sfântul Apostol Pavel scrie corintenilor: „*Iar dacă se propovăduiește că Hristos a înviat din morți, cum zic unii dintre voi că nu este învierea morților? Dacă nu este înviere a morților, nici Hristos n-a înviat. Și dacă Hristos n-a înviat, zadarnică este atunci propovăduirea noastră, zadarnică și credința voastră (...). Atunci, și cei ce au adormit în Hristos au pierit. Iar dacă nădăjduim în Hristos numai în viața aceasta, suntem mai de plâns decât toți oamenii*” (I Corinteni 15, 12-14 și 18-19).

Vedem, așadar, că *taina Învierii lui Hristos și a omenirii întregi este inima Evangheliei propovăduită de Apostoli și temelia credinței mărturisite de Biserică.*

De aceea, Sărbătoarea Sfințelor Paști este numită „Sărbătoarea sărbătorilor”, iar icoana Învierii lui Hristos se află imprimată *pe prima copertă a Sfintei Evanghelii* și se oferă credincioșilor spre a fi cinstită și sărutată. Mai mult, *fiecare săptămână din calendarul ortodox începe cu ziua Învierii, cu duminica*, orientând astfel timpul Bisericii și al istoriei către învierea universală și către viața veșnică. Lumina Învierii lui Hristos dă sens vieții creștine zilnice, pentru că Hristos Cel Înviat rămâne tainic prezent și lucrător în Biserica Sa până la sfârșitul veacurilor: „*Iată, Eu voi fi cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacurilor*” (Matei 28, 20). Lumina Învierii lui Hristos dă sens istoriei universale a omenirii, pentru că o îndreaptă spre învierea tuturor oamenilor din toate timpurile și din toate locurile. În plus, lumina Învierii lui Hristos dă sens întregii creații, întregului univers sau cosmos, pentru că ea îndreaptă întreg universul spre „*un cer nou și un pământ nou*”, în care „*moarte nu va mai fi*” (Apocalipsa 21, 1 și 4). De aceea, Biserica Ortodoxă cântă în noaptea Sfințelor Paști: „*Acum toate s-au umplut de lumină și cerul și pământul și cele de sub pământ*”. Acum toate s-au umplut de sens, pentru că toată existența va fi eliberată de robia, de absurditatea și stricăciunea morții (cf. I Corinteni 15, 51-58).

Lumânările pe care le poartă în mâini clerul și credincioșii în noaptea de Paști, când ies din biserică și stau în afara bisericii, sunt simbolul luminii pe care Învierea lui Hristos o aduce în lume și pentru lumea întreagă.

Lumina veșnică a Învierii lui Hristos este acum tainic prezentă în Biserică, fiind adunată în sufletele credincioșilor prin rugăciune, ca legătură vie cu Hristos, prin binevestirea și ascultarea Evangheliei lui Hristos, prin împărtășirea cu Sfintele Taine, prin împlinirea poruncii iubirii față de aproapele, prin dobândirea sfințeniei, ca unire a omului cu Dumnezeu, dobândită prin pocăință și prin viețuire curată sau virtuoașă.

Lumina Învierii lui Hristos este exprimată sau simbolizată de veșmintele luminoase, de icoanele și obiectele liturgice aurite ce împodobesc biserica în noaptea de Paști. *Frumusețea văzută a sărbătorii ne îndreaptă mintea și inima spre lumina nevăzută, spre slava netrecătoare a Împărăției lui Dumnezeu în care vor locui dreptii și sfinții după Învierea de obște* (cf. Apocalipsa 21, 23).

Întrucât Capul Bisericii este Hristos Cel Înviat din morți (cf. Coloseni 1, 18), misiunea Bisericii se desfășoară în lume, sfințind timpul mântuirii dintre Învierea lui Hristos și învierea întregii omeniri sau învierea cea de obște.

Iubiți frați și surori în Domnul,

Sfânta Scriptură ne învață că învierea tuturor morților se va realiza când Hristos va veni cu slavă și putere multă ca să judece viii și morții: „*Vine ceasul când toți cei din morminte vor auzi glasul Lui (Hristos) și vor ieși cei care au făcut cele bune, spre **învierea vieții**, iar cei care au făcut cele rele, spre **învierea judecății**”* (cf. Ioan 5, 28-29; cf. Matei 16, 27; 25, 31-46; Romani 14, 10; II Corinteni 5, 10; I Tesaloniceni 4, 13-17; II Tesaloniceni 1, 7-10).

Legătura dintre venirea în slavă a lui Hristos, învierea morților și Judecata Universală a tuturor popoarelor și persoanelor este mărturisită în **Crezul** Bisericii noastre, unde se spune despre Hristos Cel Înviat din morți și Înălțat la ceruri că El „*va veni cu slavă să judece viii și morții, iar împărăția Lui nu va avea sfârșit*”.

Lumina care leagă taina învierii morților, a judecății faptelor săvârșite în lume și bucuria vieții veșnice este lumina însăși a vieții și lucrării Bisericii în lume.

De aceea, când ne pregătim pentru Sărbătoarea Învierii, în timpul Postului Sfințelor Paști, ne pocăim de faptele noastre rele prin Taina Spovedaniei sau a Mărturisirii păcatelor, judecându-ne pe noi înșine și cerând iertare pentru răul pe care l-am săvârșit cu gândul, cu vorba și cu fapta. Totodată, încercăm să ne înnoim și să ne sfințim viața, să iubim mai mult pe Dumnezeu în rugăciune și pe semenii noștri în fapte bune, să iertăm și să ajutăm. De aceea, în noaptea Sfințelor Paști, Biserica ne îndeamnă *„să iertăm toate pentru Înviere și să zicem fraților și celor ce ne urăsc pe noi”*.

Sărbătoarea Învierii lui Hristos ne îndeamnă pururea să ne eliberăm de păcate, să săvârșim fapte bune și să trăim în sfințenie. De aceea, Sfântul Apostol Pavel nu desparte credința în Hristos de pregătirea pentru înviere, judecată și mântuire, motivând săvârșirea binelui astfel: *„Știind fiecare, fie rob, fie de sine stăpân, că faptele bune pe care le va face, pe acelea le va lua ca plată”* (Efeseni 6, 8; cf. II Corinteni 5, 10; Romani 2, 6 și 16).

Întreaga Sfântă Scriptură a Noului Testament este plină de îndemnuri la viețuire în lumina Învierii lui Hristos și pregătire pentru învierea de obște: *„Oare nu știți că toți câți în Hristos Iisus ne-am botezat, întru moartea Lui ne-am botezat? (...) Așa și voi, socotiți-vă că sunteți morți păcatului, dar vii pentru Dumnezeu, în Hristos Iisus, Domnul nostru”* (Romani 6, 3 și 11).

„Nu vă potriviți cu acest veac, ci să vă schimbați prin înnoirea minții (...). Dragostea să vă fie nefățarnică. Urâți răul, alipiți-vă de bine (...). Bucurați-vă în nădejde; fiți răbdători în suferință, stăruți în rugăciune (...). Nu răsplătiți nimănui răul cu rău. Purtați grijă de cele bune înaintea tuturor oamenilor” (Romani 12, 2-17).

Iubiți credincioși și credincioase,

Sărbătoarea Sfintelor Paști, ca sărbătoare a Învierii lui Hristos și ca pregustare a bucuriei veșnice a sfinților din Împărăția lui Dumnezeu, *ne îndeamnă la pocăință și iertare, la fapte bune și viață sfântă.*

Să cerem lui Hristos Cel Înviat din morți să ne dăruiască iubire din iubirea Sa, ajutor din puterea Sa, pentru a trăi și a lucra după voia Lui.

Astăzi, când în jurul nostru vedem multe semne ale morții fizice și spirituale: boală și suferință, sărăcie și nedreptate, violență și lăcomie de bani și de putere, lipsă de iubire și de ajutorare, cutremure și tulburări în natură care afectează viața oamenilor, a animalelor și a plantelor, să rugăm pe Hristos Domnul Cel Înviat din morți să ne dăruiască puterea de a nu pierde speranța și bunătatea sufletului. Să-L rugăm să ne întărească în lucrarea noastră de ajutorare a bolnavilor, bătrânilor, orfanilor și săracilor. Să arătăm în jurul nostru lumină din lumina Învierii lui Hristos; să privim fața fiecărui om în lumina Învierii lui Hristos, ca pe o sfântă lumânare de Paști aprinsă în lume de iubirea lui Hristos pentru oameni; să vedem pe fiecare om ca pe un împreună-călător cu noi spre învierea de obște, când Hristos Cel Înviat va veni în slavă să judece viii și morții și să dăruiască slavă și bucurie celor dreți și milostivi (cf. Matei 25, 31-46).

Să ne bucurăm și să mulțumim lui Dumnezeu mai ales pentru lumina Învierii pe care ne-o dăruiește atunci când întâlnim în jurul nostru oameni buni și sinceri, harnici și milostivi, curați și smeriți, copii ascultători și părinți buni, tineri evlavioși și bătrâni înțelepți. *Acestea sunt semne ale vieții creștine și ale pregătirii pentru învierea de obște, haine de sărbătoare pentru suflet, binecuvântare pentru Biserică și pentru țară.*

În acest *An omagial al Crezului ortodox și al Autocefaliei românești*, să ne întărim mai mult în credință și să ajutăm și pe alții să devină mai credincioși. Să învățăm să rostim *Crezul ortodox* și să ne străduim să înțelegem bogăția și adâncimea sa duhovnicească privitoare la iubirea veșnică a Preasfintei Treimi arătată nouă în Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Care S-a făcut Om din iubire pentru oameni și pentru mântuirea lor. Să vedem în *Crezul ortodox* lumina vieții noastre creștine ca viață sfântă care a început prin Taina Sfântului Botez și este îndreptată spre învierea cea de obște, iar în Biserică să vedem locul pregătirii noastre pentru mântuire și sfințire, pentru dobândirea vieții veșnice din Împărăția lui Dumnezeu.

Să ajutăm, cu evlavie și dărnicie, la construirea de noi biserici în România și în diaspora română, spre slava Preasfintei Treimi și spre mântuirea noastră, să creștem copii în credința ortodoxă pentru a fi acum credincioși buni ai Bisericii noastre, cetățeni înțelepți și harnici ai Patriei noastre, dar și viitori cetățeni ai Raiului, adică moștenitori ai Împărăției cerești a Preasfintei Treimi.

Să înălțăm rugăciuni și pentru toți românii care se află departe de țară, printre străini, ca să păstreze credința ortodoxă strămoșească și să cultive iubirea față de valorile noastre spirituale!

Cu multă bucurie, așteptăm ca anul acesta, 2010, în zilele de 25-29 octombrie, de Sărbătoarea Sfântului Cuvios Dimitrie cel Nou, să primim la Patriarhie, în București, o parte din lemnul Sfintei Cruci care va fi adusă din Grecia, spre a fi cinstită de pelerini, ca binecuvântare pentru *Anul Crezului ortodox și al Autocefaliei românești*.

Cu prilejul Sfințelor Paști, vă adresăm tuturor părintești doriri de sănătate și mântuire, pace și bucurie, dimpreună cu salutarea pascală: *Hristos a înviat!*

„*Harul Domnului nostru Iisus Hristos, dragostea lui Dumnezeu-Tatăl și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu voi cu toți!*” (II Corinteni 13, 13).

Al vostru către Hristos-Domnul rugător,

† D A N I E L

PATRIARHUL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE